

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י' פ"ט מהל' שמיטה
ה"צ וה"ג]:

ב ב מיי פֿירד'האל
 סטעדרין ה' 1 סמג
 לאוין רח טוש'ע ח"מ ס'
 3:
בא ג מיי פֿ"ב מהל'
 ממרים ה' 3 סמג
 לאוין רח ועשין קרא:
בב ד מיי פֿט' מהל'
 שטמה ה' 1 סמג
 לאוין רעא טוש'ע ח"מ ס'
 סן סע"ח:
בג ה מיי פֿ"ה מהלכות
 דעות ה' 1 [וס"ב
 שס ה"א]:

תורה אור השלם

1. וכל אשר לא יבוא
לשלוש תעצב
השמים ותקנים
לך רכשו והוא יבדל
מקהל הגולה:
עורא י ה
2. אלה עתה נחלת
נתנו אלעזר הבן
יהושע בן נח ואשר
האבות למשוח
ישירא בגורל שני
למי " פתח אהל מועד
ויכלו מחלת כל ארץ:
יהושע ט א
3. עד שהולך במסבו
נרדי נתי ריח:
4. שני השירים א יב
א כי יאבדו כל אויביך י
ואחרי כן בצאת השמש
בגברתו ותשקט הארץ
ארבעים שנה:
שופטים ה לא

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[א] גמ' ר"א אמר מהכא.
ג"כ עי' לבוש עיר שושן סי'
סו ס"א וס"ו דלר"א הפקר
ב"ד היה הפקר מן המורה
הוא דקרא דאלה הנחלות
במורה כתיב עכ"ל וז"ע
דלץ זה פסוק מורה כ"א
ביהושע סי' יט פסוק נ"א:

מוסף תוספות

- [illegible]

השולח פרק רביעי גיטין

וַיִּתֵּן כְּדָמָרְמִין בְּמִזְרֵי צִ"ש (דף 33:) וְהָא דְּפִשֵׁי
 לָא לְרִיחָא מִמֶּנּוּ אֲלֵא לְדֹר הַסְּמִין אֲחֵר מוֹרְבִין? אִי
 דְּפִשֵׁי דְּרַבָּא דְּמַנְשֵׁי הַפֶּקֶר צ"ד הַפֶּקֶר וְהָא דְּלִמְרָא
 אֲמַר יְיָ יִצְחָק לְקֹדֶשׁ שְׁמִינִן דְּלִמְרָא דְּיִצְחָק לֹא
 צ"ד הָסֵם מַעֲקָרָא
 שְׁטַנְטִים שְׁגֹר וְלֹא
 אֲלֵא צ"ג שְׁטַנְטִים
 אֲלֵא הִיוּ כֹל יוֹשְׁבֵי
 דְּלִמְרָא דְּיִצְחָק
 לֵךְ עֲלֵיהּ נִמְלֵא
 יוֹשִׁים וְשֹׁמְרִים שְׁלֵא
 וְיִמְיָהוּ
 צ"ד הָא דְּכַדְמֹרָא
 שְׁטַנְטִים:

דתשממ זכר

אמר מהכא: אלא הלא הכהן ויהושע בן נון מה ענין ראשים אצל מנחלים את בניהם כמנחלים העם כל מה התקין הלל פרוסבול דלמא דררי עלמא מינה לבטוליה א אבבטלינן ליה אלא אבבטלינן * הא אבבטלינן מאי ת"ש דא פרוסבול אלא אי בבבטלינן דנהרדעא ואי סגמין תקין בשאר בי דיין הלל דררי עלמא ובר אמי ובר אסי דאבל לכולי עלמא לא פרוסבולא עולבנא דרבי אבבטלינן אבבטלינן ב"ד חברו אבבטלינן ובמנין הכי יותר מההלל אבבטלינא אקיימנה הא מקיים ביה מילתא דאע"פ איבעיא להו האי עולב או לישראל דניחותא עולבא ככלה שויתתה מרי ברה דבת שמואל במבכו נרדי נתן רבי חביבותא הוא גבן הסריח תנו רבנן שומעין חרפתן ואין ושומעין פסורין ואורבובי כצאת פרוסבול אמר רב ח

ותמא פשט ויכולו לעמוד וי"ל^א דדוקא ב"ח
 יכול לגטל כדאשכחן ב"ח דירושלמי פמי שעתיד
 להם דתלמידי ב"ח היו הורגין תלמידים ב"ח
 זבגל^ב "ח חזי חזקיה דב"י והיכא דלא פשט גוון שמו אפי"ר
 ומושיבין חזקיה קטן יבול להמיר ב"ח דקדמא וסמכו
 וזריס גזירה על הכזור לא מייתי הוא טעמא אלא
 לו להמנות לאקדור דאשכחן במה דוכמי דלאשמועי
 להכי קאמר דלא רהה להמנות לאסור משום חזקא
 קום אחד דוקא רהה להמנות בדפדקל כל הבשר (חולין ק)
 כל דפדק חולין (שבת קנ"ט) שכלו ימי כל ששבר

ועי' ממונא. ר"ת כתב פרוסבול כי היה אומר דלא צ

ל עד זמן הכתוב בו: **דבתיב** נתן ולא בתיב ה

מוס' ע"ז לו. ד"ה והמקנ. יב. אף כי פשטו. מוס' ע"ז לו. ד"ה והמקנ.
מר שמואל דאי איישר חיילי מהלל אבטליניא ואע"פ שפשטו. מוס'
לו. ד"ה והמקנ.

ותקינו רבנן *דתשטמט זכר לשביעית ראה הלל שנמנעו העם מלהלוות זה את זה עמד והתקין פרוסבול ומי איכא מידי דמדאורייתא לא משטמא שביעית ותקינו רבנן דתשטמא אמר אביי שב ואל תעשה הוא רבא אמר הפקר ב"ד הפקר דאמר ר' יצחק *מנין ⁶ שהפקר ב"ד הפקר שנאמר יוכל אשר לא יבוא לשלשלת הימים כצאת השרים והוקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה א רבי *אלעזר אמר מהכא ² אלה הנחלות אשר נתלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות וגו' וכי מה ענין ראשים אצל אבות לומר לך מה אבות מנחילין את בניהם כל מה שירצו אף ראשים מנחילין העם כל מה שירצו איבעיא להו כי התקין הלל פרוסבול לדריה הוא דתקין או דלמא דלדרי עלמא נמי תקין למאי נפקא מינה לבטוליה אי אמרת לדריה הוא דתקין מבטלינן ליה אלא אי אמרת לדרי עלמא נמי תקין *הא ¹⁰ אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין מאי ת"ש דאמר שמואל לא כתיבין פרוסבול אלא אי בבי דינא דסורא אי בבי דינא דנהרעדא ואי סלקא דעתך לדרי עלמא נמי תקין בשאר בי דינא נמי לכתבו דלמא כי תקין הלל לדרי עלמא יכגון בי דינא דידיה וכרב אמי ורב אסי דאלימי לאפקועי ממונא אבל לכולי עלמא לא ת"ש דאמר שמואל הוא פרוסבולא עולבנא דדייני הוא אי איישר חיל אבטלינ' אבטלינ' והא אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חברו אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין הכי קאמר אם איישר חיל יותר מהלל אבטליניה ורב נחמן אמר אקיימנה אקיימנה הא מיקיים וקאי הכי קאמר אימא ביה מילתא דאע"ג דלא כתוב ככתוב דמי איבעיא להו הוא עולבנא לישנא דחוצפא הוא או לישנא דניחוחת הוא ת"ש דאמר עולא עולבנא כלה שזיתנה בקרב חופתה אמר רב מרי כרה דבת שמואל מאי קרא ³ עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו אמר ⁶ רבא עדיין חביבותא הוא גבן דכתיב נתן ולא כתיב הסרית תנו רבנן ¹⁰ הנעלבים יראינן עולבים שומעין חרפתן ואין משיבין עושין מאהבה ושמתין ביסורין עליהן הכתוב אומר יאזהבין כצאת השמש בגבורתו מאי פרוסבול אמר רב חסדא פרום בולי ובוטי בולי

את ישראל וגו' (שם כא) :
קלקוליהן לא הזכיר אלא במ
גרסי'. אותן שנעלזים מיד את
מאהבת המקום ולא ליטול

משום דלא תימא הואיל והראשון
הוא גזרו ולא קיבלו מנייהו ובתרא
דאין רוב נצור יכולין לעמוד בו
דרב איקלע לטטלופוש דאמר

ואסער להם לפי שחין בני תור
עין אלל צ"ד חסוב שדדור ואש
רוסכול המוקדם כשר והמאחר
הכתוב צפרוסכול ולכך מאחר
הסריח. אע"ג דאית ליה למכתב

(ב"ח צב.) כל ימי הלואה המשכון קנוי ל
אלא כולו ברשותו ובשמירתו עומד (פסח
צבא) שכיבה ששכב בשלמחו שה

(א) יבמות פט: שקלים ג.
(ב) (צ"ל אלעזר): ג מסכת
ע"ו לו. מ"ק ג: מגילה ב.
עדות פ"א מ"ה. (ד) שבת
פח: (ה) שם אימא רב,
(ו) ג"ו שם: יומא כג.
(ז) צ"ל לא תיקשי מדי.
יעב"ץ

נליון הש"ם

גמ' הא אין ב"ד יכול. עי'
יבמות ד' עט ע"ז תד"ה
צימי רבי:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

העומד לבלות מבשר
דמי מן שני לו חסד
זה חסדי ויפגשו לו שני
נפשי, ויחוקו על שני
נפשי, ויחזק יומר מן הלו
(פסוק זה) ויפגשו לו שני
הסער ויחזק יומר מן הלו
(פסוק זה) ויפגשו לו שני
החסד ויחזק יומר מן הלו
דן. חסדו חסדו ויחזק יומר
לל שחזקו לו שני חסדו
פלו ופלו ויחזק יומר
החזקו לו שני חסדו
שני לו שחזקו לו שני
שחזקו לו שני חסדו
לל חסדו לו שני חסדו
(חזקו לו שני חסדו)
חזקו לו שני חסדו
מלי חסדו לו שני חסדו

